

Prințul și Șoricelul

Negoiaș Viorica

Ilustrații de Ivan Alina

EDITURA
CREATOR
BRAȘOV, 2024

Prințul și Șoricelul

Într-un colț de lume, într-un vechi castel
Uitat de lume și ca vai de el
Poposi, într-o vară, un prinț rătăcit
Ce norocul vieții l-a tot ocolit.

A intrat înăuntru și s-a apucat
Prin castel să facă, lună, de curat.
A lucrat atâtea zile, săptămâni
Că își făcuse bătăturei la mâini.

Dar castelul altfel arăta
Câtuși de puțin, ne mai încânta.
Printul începuse să sădească flori
Și să le stropească dimineața în zori.

Nu departe de acest castel
Se zărea în iarbă un mic șoricel,
Săturat de viață și de greutate
A început să bată câmpii și cetăți.

Zări de departe castelul părăsit
Fiind foarte obosit
Intră înăuntru, culcuș își făcu
Și mult îi plăcu!

Nici gând să mai plece
Când aici petrece
În atâta liniște și pustietate
De mult căutate.

Întors într-o zi Prințul de la vânat
A prins șoricelul, pe masă urcat.
S-a uitat la el și-a băgat de seamă
Cât îi era de teamă.

S-a uitat cu milă și nu l-a gonit
Ba din contră, l-a poftit
Pentru totdeauna, cu el să locuiască,
Să se împrietenească!

Au legat prietenie
Împreună pe vecie
Nu mai erau singuri și se înțelegeau
Iar din bucuria vieții, împărțeau.

